Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26002
Copyright: Admont, Benediktinerstift

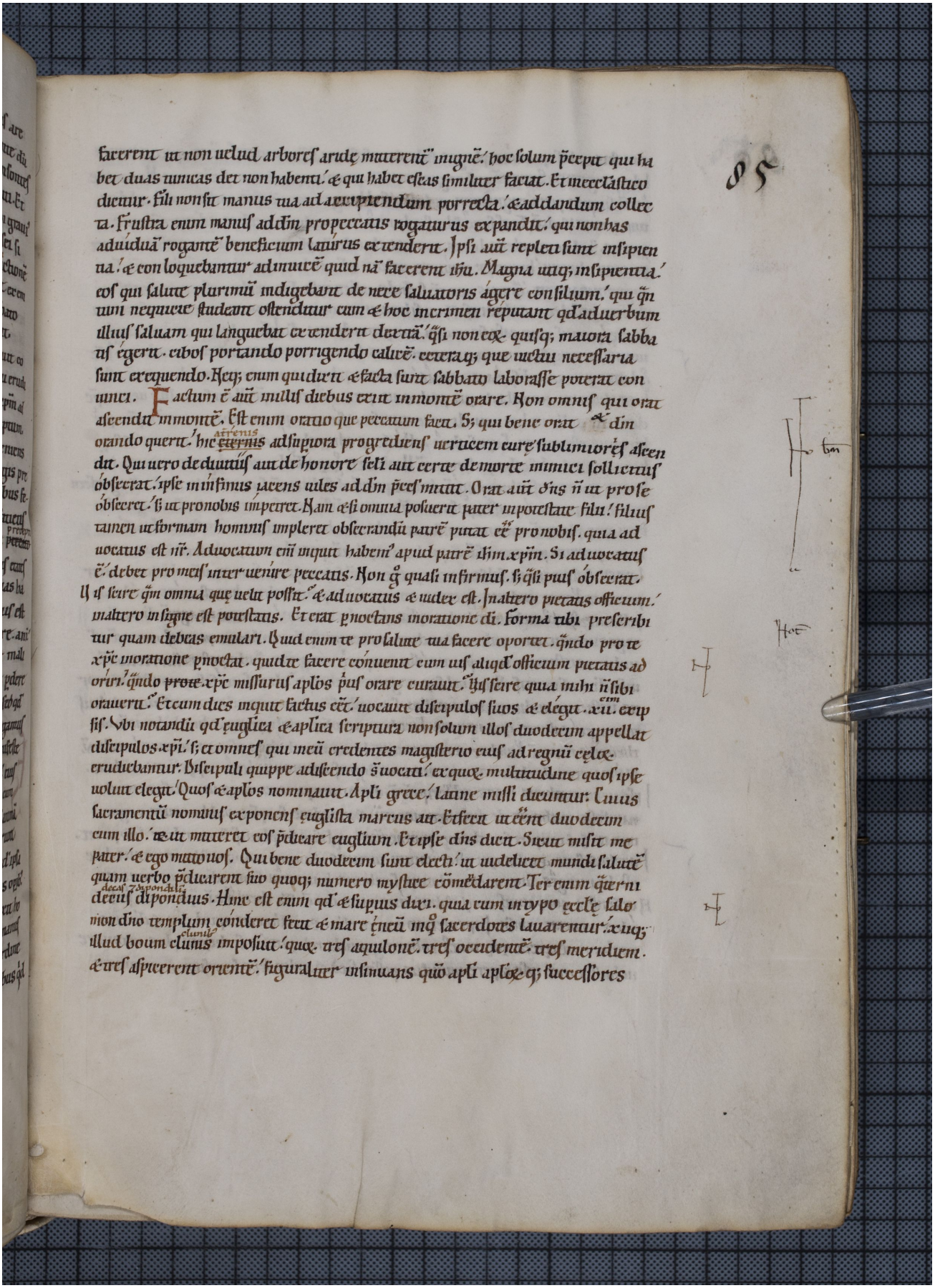

85

facerent ut non uelud arbores arudę materent mugnē. hoc solum pcepit qui ha
bet duas tunicas det non habenti. ⁊ qui habet escas similiter faciat. Et in ecclastico
dicitur. fili non sit manus tua ad accipiendum porrecta. ⁊ addandum collec
ta. Frustra enim manus addin propeccatis rogaturus expandit. qui non has
aduidua rogante beneficium laturus extenderet. Ipsi aut repleti sunt insipien
tia. ⁊ con loquebantur ad inuicē quid nā facerent ihu. Magna uuq; insipientia.
eos qui salute plurimū indigebant de uere saluatoris agere consilium. qui qn
tum nequere student ostenditur cum ⁊ hoc incrimen reputant qd aduerbum
illius saluam qui languebat extenderet dextrā. qsi non ex quisq; maiora sabba
ti egerit. cibos portando porrigendo calidē. ceteraq; que uictu necessaria
sunt exequendo. Heq; enim quidem ⁊ facta sunt sabbato laborasse poterat con
uinci. Factum ē aut illis diebus exit in montē orare. Non omnis qui orat
ascendit in montē. Est enim oratio que peccatum facit. Si; qui bene orat ⁊ dm
orando quert. hic ~~eternus~~ aeternus ad superiora progrediens uerucem eure sublimiores ascen
dit. Qui uero de diuitiis aut de honore seli aut certe de morte inimici sollicitus
obsecrat. ipse in infimis iacens iules ad dm pces mittit. Orat aut dns ñ ut pro se
obsecret. sed ut pro nobis imperet. Nam ⁊ si omnia poluerit pater in potestate filii. filius
tamen ut formam hominis impleret obsecrandū patrē petit eē pro nobis. quia ad
uocatus est nr. Aduocatum enim inquit habem apud patrē dm xpm. Si aduocatus
ē. debet pro meis inter uenire peccatis. Non q quasi infirmus. sed qsi pius obsecrat.
Ut ⁊ scire qm omnia que uelit possit. ⁊ aduocatus ⁊ uidet est. In altero pietatis officium.
in altero insigne est potestatis. Et erat pnoctans oratione di. Forma tibi prescribi
tur quam debeas emulari. Quid enim te pro salute tua facere oportet. qndo pro te
xpc oratione pnoctat. quidne facere conuenit cum uis aliqd officium pietatis ad
oriri. qndo ~~prote~~ xpc missurus aplos pus orare eurauit. Ipse scire quia mihi ñ sibi
orauerit. Et cum dies inquit factus eet. uocauit discipulos suos ⁊ elegit. xii. exip
sis. Vbi notandū qd euglica ⁊ aplica scriptura non solum illos duodecim appellat
discipulos xpi. sed et omnes qui meū credentes magisterio eius ad regnū celo
erudiebantur. Discipuli quippe addiscendo suuocati. ex quo multitudine quos ipse
uolunt elegit. Quos ⁊ aplos nominauit. Apli grece. latine missi dicuntur. Cuius
sacramentū nomnus exponens euglista marcus ait. Et fecit ut essent duodecim
cum illo. ⁊ ut maneret eos pdicare euglium. Et ipse dns dicit. Sicut misit me
pater. ⁊ ego mitto uos. Qui bene duodecim sunt electi. ut uidelicet mundi salutē
quam uerbo pdicarent suo quoq; numero mystice cōmēdarent. Ter enim qter ni
decus disponendus. Hinc est enim qd ⁊ supius diri. quia cum in typo ecclę salo
mon dno templum conderet fecit ⁊ mare eneū in q sacerdotes lauarentur. xiiq;
illud boum clunis imposuit. quo tres aquilonē. tres occidentē. tres meridiem.
⁊ tres aspicerent orientē. figuraliter insinuans quō apli aplo q; successores